

Katsauksia

Itä-Karjalan paikannimien kieliäsun normaalistamisesta

Keskustelun alustusta

Itä-Karjalan karttojen ja itäkarjalaisia aiheita käsittelevän kirjallisuuden paikannimistön kirjava ortografia on herättänyt ajatuksen kyseisen nimistön kodifioimisesta ja sen kieliäsun normaalistamisesta. Ns. jatkosodan aikana 1941—44 asetettu »toimikunta»¹, joka oli kosketuksissa Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kieliävaliokunnan kanssa, laati eräänlaiset ohjeet, joita noudatettiin mm. eräiden Itä-Karjalan karttojen paikannimissä ja joiden mukaan on normaalistettu myös se itäkarjalainen nimistö, joka sisältyy M. Airilan v. 1945 julkaiseman »Vierasperäisten sanojen» paikannimiluetteloon. Kun on pelättävissä, että mainittu normaalistamisehdotus, jota ei ole painettu eikä edes kirjoitettu muistiin, on vaarassa joutua unhoon, olen rojhennut silloisen toimikunnan jäsenenä sodanaikaisten merkintöjeni avulla konstruoida uudelleen ko. ohjeet Itä-Karjalan nimistön vastaisen tutkimuksen ja normaalistamistyön käytettäväksi. Mukaan olen liittännyt jokusen ehdotelmasta eriyvän mielipiteeni.

Itä-Karjalan paikannimien normaalistamisessa on ratkaistavana erityisesti kaksi pääkysymystä: nimien

foneettinen asu ja nimistöön sisältyvä joko puhtaasti itäkarjalainen tai venäjältä lainattu appellatiiviaines. Edellisessä kysymyksessä olisi asetettava yleensä suomen kirjakielen kannalle, paikannimien meille vieras foneettinen aines olisi muutettava suomalaisiksi, ja jälkimmäisessä pyrittävä säilyttämään vialalais-aunukselainen erikoissanasto tarpeellisin foneettisin muutoksin. Virheellisessä suomenkielisessä asussa käytäntöön tulleet, tekaistut, kansanmurteisiin perustuttomat ja väärät käännostietä syntyneet paikannimet olisi pyrittävä korjaamaan. Muutamat suomen kieleen jo vakiintuneet nimet, kuten Porajärvi, Uhtua, Tunkua, Karhumäki, Kantalahti ym. voidaan hyväksyä sellaisinaan, vaikka murreasu (mahdollisesti) edellyttää jotakin muuta muotoa (murt. *porarvi*, *uhut* (gen. *uhtuon*), *tungud* (gen. *tunguon*), *konđievuara*, *kannallaksi*). Voidaan ottaa käytäntöön myös eräitä uusia Itä-Karjalan keskuspaikkojen nimityksiä, kuten Aunuksenlinna (Aunus), Pellonlinna (Lotinapelto), mitä nimeä tukevat sellaiset murreasut kuin *pellollidn*, *lidn*, *pellollinnu*, *linnu*, Vianan Kemi (Kemi) erotukseksi Suomen

¹ »Toimikunnan» jäseninä olivat eri aikoina E. Leskinen, V. Nissilä, A. Joki, P. Siro, T. Koilo ja R. Peltola.

Kemistä, Syvärinniska (Voznesenja), Syvärinsuu (Sviritsa), Solokka (Solovetskoi), eräitä mainitakseni. Venäläistyneillä periferia-alueilla syntynyt paikannimistö, mikäli venäläisen kirjoitusasun alta ei voi löytää primääristä suomalaisperäistä, voidaan kääntää, jos nimen pohjana on appellaatiivi, tai suurin piirtein jättää sellaiseksi, jos se on syntynyt venäläisistä henkilönnimistä.

Konsonantisto

Suomen yleiskielelle vieraat sananalkuiset soinnilliset klusiilit g, d, b, joita yleensä tavataan vain venäläisissä lainoissa (esim. henkilönnimissä), olisi korvattava k:lla, t:llä ja p:llä, kuten esim. Karlensaari *garlensuuri*, saari Repolassa, Pairinlahti *bairillakši*, lahti Vitsataipaleessa, Tanilanlampi *danilallampi*, lampi Vitsataipaleessa. Samoin Partoiniemi *barduoiniemi*, kylä Pyhäjärvellä, Plaasseinjärvi *bluasseindärvi*, järvi Aunuksessa, Porsakkala *boršakkala*, kylä Alavoisissa, Töntölä *döndöl*, kylä Kuksumäessä, Korninhiuru *gorñinhiuru*, kylä Aunuksen Hutussa.

Sananalkuinen kaksikonsonanttisuus edellä mainituin muutoksin olisi säilytettävä murteen mukaisesti: Klesoila *klešoilu*, kylä Vieljärven Sissoisissa, Knäsöi *knžöi*, kylä Kantalahdessa, Kristananvaara *kristanavuara*, vaara Tunkualla, Plakkuvaara *plakkuvoara*, kylä Karhumäessä, Platona *platona*, kylä Kiestingissä, Platsila *platsila*, kylä Alavoisissa, Pläkkäjä *pläkkäjä*, kylä Repolassa, Präkkilä *präkkilä*, kylä Ala-Sieksessä, Pronnilampi *pronñillampi*, lampi Oulangassa, Triihvonvaara *triffovuara*, vaara Vienan Kemissä, Trissu *triššu*, kylä Rajakonnussa, Trohpinakanlammit *trohpinakanlammit*, lampia Vieljärvelä, Troskenhiuru *troškenhiuru*, kylä

Pellonlinnan Konnussa, Skokunalampi *skokunalampi*, lampi Vuokkiniemessä, Troitsankontu *stroi.šankontu*, kylä Pellonlinnassa, mutta monien Vortsanimien malliin Vortsa *dvortsa*, kylä Munjärvellä.

Tavunalkuiset, vokaalin, nasaalin ja likvidan jälkeiset Aunuksen ja Etelä-Vienan murteissa tavattavat g, d, b olisi korvattava k:lla, t:llä ja p:llä varsinkin sellaisissa tapauksissa, joissa paikannimen pohjana on suomesakin tavattava appellatiivi. Esimerkkeinä mainittakoon Haukilampi *haugilampi*, lampi Paatenessa, Ruka *ruga*, kylä Terussa (Präasässä), Rukajärvi *rugarvi*, kylä Pohjois-Aunuksessa, Hautajärvi *haudarvi*, järvi Paatenessa, Paatene *poaen*, *poadene*, Vitele *videle*, jotka t:llisinä jo aiemmin ovat vakiintuneet suomen kieleen, Haapaselkä *huabuselgi*, kylä Vieljärvellä, Hepovaara *hebovoara*, vaara Karhumäen alueella, Korpijärvi *korbarvi*, kylä Paateneen alueella, Hankasalmi *hankasalmi*, salmi Vitsataipaleessa, Sulku-
lampi *sulgulampi*, lampi Repolassa, Särkilampi *särgilampi*, lampi Tunkualla.

Sanan sisässä tavun lopussa soinnillisen äänteen edellä Aunuksen ja Etelä-Vienan murteiden g, d, b olisi korvattava k:lla, t:llä ja p:llä varsinkin niissä nimissä, jotka jo ovat vakiintuneet suomen kieleen. Näin olisi Pistojärven vaaran nimitys *kedvelö* normalistettava asuun Ketvelö (vrt. suomen *ketvele*) ja samoin Latvalampi *ladvalampi*, lampi Paatenessa, Kupluslampi *kublužlampi*, lampi Jyskyjärvellä. Erityisesti olisi säilytettävä karjalaissävyiset kl-, kr-, pr-, tr- ja sr-yhtymät: Kaklalahti *kaklalakši*, lahti ja kylä Uhtuan Akonlahdella, Nakrisvaara *nakrizvuara*, vaara Repolassa, Mykräoja *mügroja*, oja Kuittisissa, Nepranniityt *nebraññitud*, niit-tyjä Puskuselässä, Tetrivaara *tedri-*

vuara, vaara Repolassa, Petrajoki *pedrajoki*, joki Vitsataipaleessa, Keträjärvi *kedrozerandärv*, järvi Kontupohjan Lismassa, Kesräoja *kesroja*, oja Pistojärvellä, Osravaara *ozravuara*, vaara Kiimaisjärvellä, Osralampi *ozrulambi*, lampi Vieljärvellä ja Osraoja *ozrei*, oja ja kylä Soutjärvellä.

Sanansisäisten, umpitavun alussa olevien klusiilien merkitsemistä valaisevat taas seuraavat esimerkit: Sakarvoja *sagarvoi* ~ *sagarvoja*, oja ja kylä Munjärvellä, Hattarapudas *hattarapuväs*, pudas Jyskyjärvellä, Kiide ~ Kiitehenjärvi *kijeh* ~ *kitehejjärvi*, järvi Uhtuan Akonlahdella, mutta toisaalta voidaan hyväksyä sellaisenaan kirjakieleemme jo vakiintunut paikannimenmuoto Vieljärvi (< *videljärvi*).² — On jo mainittu, että tämä g, d, b > k, t, p -muutos voidaan hyväksyä ilman muuta niissä nimissä, jotka jo ovat vakiintuneet kirjakieleemme, kuten esim. Vitele (pro Videle), Mäkriä (pro Mägriä), mutta vähemmän tunnetut nimet — yksistään jo niiden klusiilien soinnukkuuden ja voimakkaan karjalaissävyisyyden takia — voitaisiin säilyttää mielestäni sellaisinaan. Mainitsen esimerkiksi vain Kuujärven seutujen kylännimen Agveh, yleisen etelä-aunukselaisen kylännimen Agja, Sungun niemimaan kylännimen Vegarus, jotka vastaavat Raja-Karjalan nimiä Ägläjärvi, Vegarus ym. — Sanan lopussa oleva *d*, *v* olisi korvattava *t*:llä.

Klusiilien ja hk-, ht-, sk- (šk-), st-, (št-), tk- ym. yhtymien astevaihtelusuhteet olisi merkittävä suomen kirjakielen mukaisesti: Suiunjoki *šuijunđogi*, joki Suikujärvellä, Hauinlahti *hauwillakši*, lahti Oulangassa, Joensuu *đovensü*, kylä Pisissä, Aidantaka *đjjan-taga*, pelto Präsän Ahpoiselässä,

Kaidatlammit *kaijattlammit*, lampia Jyskyjärvellä, Koudankoski *kouvan-koški*, koski Oulangassa, Humalhau-dankoski *humaahavančosk*, koski Vitelenjoessa, Pyydyssuo *püvüissuo*, suo Vieljärven Posaadassa, Ruhkanlampi *ruhkänuambi*, lampi Kolatselässä, Lehdonlampi *lehollambi*, lampi Voijärvellä, Niska *niska* ~ *nisankülä*, kylä Kiestingissä, Laiskankallio *laizvančal-tivo*, kallio ja koski Jyskyjärvellä, Pistonsuo *pišsonsü*, kylä Vuonnisessa, Mustikinlampi *muššikillampi*, lampi Pistojärvellä, Mäenalustanlampi *mēn-aluššallampi*, lampi Paatenessa, Petkelniemi *petelniemi*, kylä Karjalan Maaselässä, Pitkätlammit *pitättlammit*, lampia Jyskyjärvellä, ja samoin Aunuksen Kiimaselänjärvi *kimuselländärv*, järvi Tuuloksessa, Hanhiselänsuo *hanhišsellänsuo*, suo Tulomajärvellä, Salunkylä *šallunkülä*, kylä Tuuloksessa, Kurensekä *kurrenselgü*, asutus Saari-mäessä, Oronsuo *orronsü*, lampi Vieljärven Pannilassa. Myös aunuksen murteen astevaihtelemattomuus-tapaukset olisi tasoitettava suomen kirjakielen mukaisiksi: Vihdanjärvi *vih-tandärv*, järvi Vieljärvellä, Kohdansaari *kohhansoari*, saari Tuuloksessa, Halkohuhanpelto *hahogohuhtämpeldo*, pelto Vieljärven Kukkejärvellä, Lummasjärvi *lumbazdärv* ~ *lumbahan-därv*, järvi Vieljärvellä, Kinnas I. Kintahankylä *kindaz* ~ *kindahankülä*, kylä Terussa (Präsässä), Nuorrasjärvi I. Nuortahanjärvi *nuordazdärv* ~ *nuordahandärv*, järvi Terun Vuotjärvellä.

Itä-Karjalan eräissä murteissa tavattavat sibilantit š, z ja ž olisi korvattava s:llä, esim. Ahoisaari *ahošuari*, saari Kiestingissä, Kirvessalmi *kirveš-salmi*, salmi Jyskyjärvellä, Suoju *šuoju*, kylä lähellä Petroskoita, Haisulampi

² Vrt. lyyd. *sagarv* 'saukko, saarva' (Kujola); ven. Vedlozero, samoin Karhumäen alueen Vidlozero, Aunuksen Vitele *videle*, ven. Vidlitsa, mitkä kaikki viittaavat alunperin d:lliseen muotoon.

haizulambi, lampi Jyskyjärvellä, Keihäslampi *keihäzłambi*, lampi Vitsataipaleessa, Korsa *korzu*, kylä Terun alueella, Hangaslampi *hangazłambi*, lampi Paanajärvellä, Kevätyslampi *kevätüžłambi*, lampi Tunkualla, Maasjärvi *moazjärvi*, Kesäjärvi *kežjärvi*, järviä ja kylä Tunkualla, Lismajärvi *ližmärv*, järvi ja kylä Kontupohjan alueella.

Sananloppuista *h:ta* ei ole yleensä syytä merkitä absoluuttisessa lopussa: siis Häme *hämeħ*, kylä Uhtuan Pistojärvellä, Yläle *üläleħ*, Alale I. Alalehenlahti *alaleħ^h ~ alaleħellaħti*, kylä ja lahti Vieljärvellä; sen sijaan yhdysanoissa se olisi säilytettävä, esim. Venehjärvi *venehjärvi*, kylä Uhtuan Ponkalahdella, Mujehlampi *mujehlampi*, lampi Oulangassa, Aarrehsaari *uarreħsuari*, saari Repolassa, Kineh-joki *kinehjoki*, joki Jyskyjärvellä. Taituudessa, esim. genetiivitapauksissa, h olisi myös säilytettävä, esim. Hirvahankoski *hivahampadun³*, koski Tiutiassa, Hämehehenjärvi *hämehejžjärvi*, järvi Vitsataipaleessa, Putahansaari *putahanħuati*, saari Jyskyjärvellä, Oinahala *oinahaħ*, kylä Aunuksen piirissä, Koi-vahanmäki *koivahammagi*, kylä Saarimäessä, Siilahanniitty *si.ahaniħti*, niitty Vieljärvellä, Kollahanjoki *kol.ahandogi*, joki Saarimäessä, Ylälehen-suo *üläleħensuo*, suo Vieljärvellä. Samoin h olisi säilytettävä eräissä deminutiivisissa nimimuodoissa, kuten esim. Kaksimäärähäinen *kakšimiärähini*, vaara Vitsataipaleessa, Kankahinen *kanħahini*, kylä Oulangassa, Lampahainen *lampahaini*, kylä Kies-tingissä.

Sekä sananalkuiset että -sisäiset affrikaatat *tš* (*tš*), *tšš* \sim *tš* (resp. *tšš* \sim *tš*) olisi korvattava *ts*:llä: Metsäisjärvi *me.tšäizjärvi*, järvi Voijärvellä, Tsirkkakemi *tširkkakemi*, joki Rukajärvellä, Tsiitsinsaari *tšitšinsuari*, saari

Vitsataipaleessa, Tsikonlahti *tšikolaksi*, lahti Vitsataipaleessa, Tsiprinkijärvi *tšiprinkijärvi*, järvi Oulangassa, Tsusova *tšusou*, kylä Aunuksen piirissä, Atsula *ač'sua*, kylä Kuksumäessä, Katitsaoja *kati.tšoja*, oja Vieljärven Pannilassa, Hatsinsaari *ha.tšinsuari*, saari Alavoisissa. Eräissä aunukselaisissa nimissä tavattava soinnillinen palataalistunut affrikaatta *dž* olisi korvattava *s*:llä sekä vokaalin että konsonantin jäljessä, sillä sen klusiilinaise äännettäessä on huomattavasti lyhempi kuin sibilantti. Siis Kiisala *kī.džal*, kylä Vieljärvellä, Nasoila *na.džoilu*, kylä Tulomajärvellä, Nasoinvodka *na.džoinvonġu*, kylä Vieljärvellä, Onsala *on.džal*, kylä Tulomajärvellä, Kusa *ku.džā*, kylä Munjärvellä, Tsonsoi *tšon.džoi*, kylä Kotkatjärvellä, samoin Kusoimätäs *ku.džoimätāz*, mäki Suonalla, Kiisinlampi *kīdžillamb*, lampi Vieljärven Niskusvaarassa, Kosuri *ko.džuri*, kylä Terussa (Prääsässä), Hasala *ha.džāħ*, kylä Riipuskalassa, Kusoi *ku.džoi*, kylä Vieljärvellä, Mansoimätäs *mandžoimätās*, mäki Terun Majaselässä. Tyyppin nimien normaalistamista *s*:llisiksi puoltavat myös sellaiset suomen appellatiivit kuin mansikka, aun. *mandžoi*, kusiainen, aun. *ku.džoi*. — Näiden nimien venäläisissä vastineissa onkin käytetty sibilanttia *ž* (esim. Kižala, Onžala).

Genetiivin loppu-n, joka paikoin on muuttunut *m:ksi p:n* ja *v:n* seurattessa, paikoin assimiloitunut, olisi palautettava, esim. Ahmonpesälampi *ahmompešälampi*, lampi Uhtualla, Ahvenvaara *ahvemvuara*, vaara Tunkualla, Agjanpelto *agjāmpelido*, pelto Ienimässä, Jetsunperko *je.tšumpergo*, niitty Vieljärven Koivuselässä, Heronjoki *herojoki*, joki Uhtualla, Saarimäenjärvi *suafimäejjärvi*, järvi Nurmoilassa, Harakanlampi *harakallampi*, lampi Jyskyjärvellä, Panninmäki *pannimmä-*

³ Ven. *padun* 'koski, vesiputous'.

gi, kylä Tuuloksessa, Uutkainmäki *ūtkaimmägi*, kylä Saarimäessä, Akanmätäs *akämmätäz*, mäki Terun Majaiselässä, Maloinvanka *maloiwongu*, niitty Ienimässä. Samoin vienalaisten nimien loppu *-ni(-ni)* olisi palautettava nen-asuun, esim. Lampahainen *lampahaini*, Kankahainen *kankehaini*.

Eräissä murteissa muuttunut puolivokaali *j* (*j* > *d*, *lj* > *ll*, *rj* > *rđ*, *hj* > *hd*) olisi palautettava, esim. Jouhivaara *douhvoara*, kylä Karjalan Maaselässä, Jemosenvaara *demozenvuara*, kylä Tunkualla, Akanjärvi *akandärvi*, järvi Rukajärvellä, Iljansaari *illanšuari*, saari Pistojärvellä, Ilja *illu*, kylä Vieljärvellä, Maljavaara *mallavuara*, vaara Uhtualla, Harjuslampi *harđužlambi*, lampi Rukajärvellä, Marjavaara *marđavuara*, vaara Rukajärvellä, Suopohja *suopohđa*, kylä Kontupohjassa, Vitjana *vidđana*, kylä Terussa, Karjainen *kardaine*, kylä Suojussa. Samoin eräissä murteissa muuttunut likvidi *l* (*l* > *ä*, *l*, *u*, *u*) olisi palautettava kirjakielen asuun: Kollahanjoki *kolmahandogi*, joki Saarimäessä, Heinälahti *heinälahti*, lahti Terun Haapanovassa, Ylä-Vitele *ülävidel*, kylä Vitelessä, Kalinselkä *kalinselgü*, selkä Terun Haapanovassa, Valkealampi *vaugelambi*, lampi Kotkatjärvellä, Pellavassuo *peuvassuo*, suo Aunuksen Hoilammella, Sulkunjoki *šükujogi*, joki Aunuksen Sulkussa.

Paateneen seutujen ja eräiden muidenkin alueiden murteissa labiaalivokaalin jäljestä kadonnut *v* olisi palautettava, esim. Syväjärvi *siädärvi*, järvi Paatenessa, Suvipää *suiپیä*, ven. Južnyj konets, kylä Paateneen alueella.⁴ Sellaisista nimistä kuin *kallivolambi* (Saarimäki), *pergivooja* (Kinälahti), *pergivonkangaz* (Kaskana), *moizivo* (Riipuskala) ei *v*:tä olisi merkit-

tävä (esim. Kalliolampi, Perkiöoja, Moisio), sen sijaan venäläisperäisiin nimiin *ondrusou* (Alavoinen), *vornou* (Kontupohja) se on syytä lisätä (Ondrusova, Vornova). Itä-Karjalan järvennimet, kuten esim. *ondarvi*, *hižžärvi*, *ližmärv*i, *rugarvi*, *labarvi*, olisi yleensä normalistettava suomen kirjakielen asuun (Ontajärvi, Hiisjärvi, Lismajärvi, Rukajärvi, Lapajärvi). Eräät järvennimet ovat kuitenkin siinä määrin »vääntyneet», siirtyneet jopa uuteen taivutustyyppiin, että niiden normalistamisessa edellinen radikaalinen »säätö» tuskin tulee kysymykseen. Sellaisia ovat esimerkiksi *virgaro* ~ *virgari* (Virkarjärvi), josta on kehittynyt nimenmuotoja *virgarehendärvi*, *virgarehniemi*, ja *leibärv*i ~ *leibäre* ~ *leibere* (Leipäjärvi), josta ovat syntyneet muodot *leibärehendärvi* ~ *leibrehendärvi* ~ *leibrehdärvi*. Esimerkit ovat Vieljärven Stekistä ja Honganalustasta. Nuosjärveltä mainitaan niemen nimi *siivärehnokku* (Syväjärvennokka), *vitäri* (Viitajärvi) ja ennen kaikkea tyyppiin kuuluvat Vepsän järvien nimet. — Kuittisen paikannimi *barbusuo* olisi normalistettava asuun Varpusuo.

Itä-Karjalan paikannimistön suomen kielen fonetiikalle vieraista äänneistä *f*, jota tavataan etupäässä venäläisperäisistä henkilönnimistä kehittyneissä paikannimissä, tuottaa normalistamisessa vaikeuksia. Tosin se on jo karjalaisalueella substituoitu omaperäisillä vastineilla monissa nimitapauksissa, kuten esim. *hedua*, ven. Fedula, kylä Terun Lumpilassa, *litouhku*, ven. Litovka, pelto Vieljärven Lamminselässä, joita vastaavat normalistetut nimet Hetula ja Litohka, mutta sellaisissa nimissä kuin *fadziejärvi* (Kotkatjärvi) ja *fomkkala* (Raja-

⁴ Vrt. esim. Petroskoin seudun kylännimitystä Suvisaari, Suisar' na ostrovu, Suisari (Spisok 1926 g. 1110), mutta Der. na Suvi-sari (Pistsovyje knigi obonežskoi pjatiny 1496 i 1563 gg., 117).

Karjala) on f kai säilytettävä (ellemme tahdo käyttää v:tä).

Palataalistumista ei ole syytä merkitä, esim. Nuokkijärvi *nuokkarvi*, Nivanjoki *nivajjoki* (Vitsataipale), Kenakka *kenakka* (Munjärvi), Kiprola *kiprola* (Tunkua), Nekkula *nekkula* (Mäkriä), Nupintalo *nupintalo* (Riipuskala), Nuorunniemi *nuorunniemi* (Tulomajärvi).

Vokaalisto

Murreasuisten nimien vokaalisto, joka murre-eroavaisuuksien takia on hyvinkin kirjava, olisi yleensä merkittävä suomen kirjakielen mukaisesti.

Ensimmäisen tavun alkuperäiset pitkät vokaalit, joissa ovat tapahtuneet muutokset $\bar{a} > oa$ ($> ua$), $\bar{ä} > eä$ ($> iä$), $\bar{e} > ie$, olisi yleensä palautettava. Siis Haarakoski *hoarakoski*, koski Vuokkiniemessä, Haahlajärvi *hoahlarvi*, järvi Tunkualla, Aarresaari *uarreshuari*, saari Repolassa, Haapaniemi *huapaniemi*, niemi Kontokissa, Maasjärvi *maažärvi*, järvi ja kylä Tunkualla, Haapasaari *h^oäbus^oäfi*, saari Rajakonnussa, Haapasyrjä *h^oäbusündü*, kylä Suuressamäessä, Haapasmurto *h^oäbazemmurdo*, Kaaranmaa *k^oäramm^oä*, niittyjä Tulomajärvellä, Saaroinkarit *šäroin^okarid*, koskia Tulomajoessa, Saarimäki *s^oärimägi*, Saaranlampi *s^oäralambi*, mäki ja lampi Aunuksen Saarimäessä, Kokkopäänvaara *kokkopiämvaara*, vaara Repolassa, Säämäjärvi *siämärvi*, Järvenpää *järvenpää*, niitty Tulomajärvellä, Sillanpäänpelto *sillamp^oämpel^o*, pelto Vieljärven Stekissä, Seesjärvi *siez^odärvi*. Samoin eräissä murteissa, esim. Seesjärven alueella ja paikoin Vieljärvelläkin, muuttuneet \bar{a} ($> \bar{o}$), $\bar{ä}$ ($> \bar{e}$) olisi palautettava, esim. Salkovaara *salkovöra* (Paatene), Jaakonvaara *jäkomvöra* (Paatene), Laasarin-

kylä *läzarinkylä* (Paatene), Ukkalanmaa *ukkalammö* (Vieljärvi), Järvenpäänselkä *järvenpäänselgü* (Vieljärvi). Sen sijaan Munjärven alueen kylänimi Vuohjärvi *vuohjärvi*, joka on jo vakiintunut yleiskieleemme, on syytä jättää sellaiseksi, vaikka siinä on ilmeisesti tapahtunut murteelle ominainen kehitys $\bar{a} > ua > uo$ (Vaahtijärvi), samoin olisi hyväksyttävä yleisesti käytännössä oleva Aunuksen piirin kylänimi Ienimä *ienimänkylä* \sim *ienim* \sim *ienimägi*, vrt. *ienimändogi*, jossa epäilemättä on tapahtunut kehitys $\bar{ä} > iä > ie$ (Äänimä). — Ensi tavun eü diftongi olisi säilytettävä sellaisissa nimissä kuin Keyrinlampi *keürillambi* (Repola), Keynöö *keiinöö* (koski Voijärvellä), vaikka toisaalta tavataan myös öü-muotoja, kuten esim. Köynäskoski *köünäskoški* (Vuokkiniemi).

Toisen ja seuraavien tavujen vokaaliosassa on tapahtunut siksi suuria muutoksia, että yleissääntöjä normaalistamiseksi ei voi laatia. Tapaukset on ratkaistava yksittäin, mistä syystä myös tavujen vokaalisto normaaliteuissa muodoissa tulee kirjavaksi. Vokaaliyhtymä *oa*, *öä* (*eä*) olisi yleensä säilytettävä, semminkin jos sen synty on epäselvä. Siis Miinoa *miinoa*, kylä Luvajärvellä, Suuloansaari *šuloanšuari*, saari ja kylä Repolassa, Upoalampi *uopoolampi*, lampi Uhtualla, Jyväskylä *jüvöälakši*, kylä Uhtualla. Sellaisissakin paikannimissä kuin Majojärvi *majoajärvi* (Vitsataipale), Majoajoki *majoajoki* (Pistojärvi), Kajoasaari *kajoašuari* (Pistojärvi), Koivoanjoki *koivoajjoki* (Kostamus) ja Säyneänjärvi *säüneäjjärvi* (Vuokkiniemi) olisi vokaaliyhtymät *oa*, *eä* hyväksyttävä, vaikka nimien alkuperä on selvä (Majavajärvi, Kajavaasaari, ? Koivaanjoki, Säynäänjoki). Samoin olisi jätettävä sellaisikseen — paikallisen murreväriytyksen säilyttämiseksi — muodot Majuaasaari

majuašuari (Oulanka), Miiñuajoki *mīnuajoki* (Kiimaisjärvi).

Yleiskielen asuun olisi palautettava vokaalistonmuutokset $i-a > ie$, $i-ä > ie$, vieläpä $e-a$, $e-ä$ yhtymistä syntyneet ia , $iä$ ($> ie$), kuten Höytiä *höütie*, koski Jyskyjärvellä (vrt. suom. Höytiäinen), Hopiavaara, Hopeavaara *hobievuara*, vaara Tunkualla, Sileävaara, Siliävaara *silievuara*, vaara Vitsataipaleessa, samoin tulomajärveläinen muoto Korkeasaari *korgeisoafi*. Samalla tavalla olisi normaalistettava eye-vartaloissa kehittynyt $ie > ē$: Päivärinteenpelto *päivürindiempeldo* (Vieljärven Haapajärvi), Lietteenvonka *liettievonngu* (Vieljärvi), Suopaltenpelto *suopa.n'tiempeldo* (Vieljärven Kotaselkä), Typeensaari *tüppiensaafi* (Terun Kanananjärvi), Saatteenjoki *šuatteejjoki* (Kiestinki), mutta epävarmoissa tapauksissa merkittävä sellaisenaan, esim. Ourienjoki *ouriejjoki* (Jyskyjärvi). Murteelliset monikon genetiivimuodot olisi yleensäkin normalistettava kirjakielen asuun, kuten Haravaisiensuo *haravaižinsuo* (Aunuksen Pultsoi), Ondrienlampi *ondri.n.lambi* (Terun Kaskesniemi).

Yleiskielemme jo vakiintuneet repolalaiset kylännimet Omelia ja Tuusenia hyväksyttäköön, vaikka murremuodot ovatkin *omelie* ja *tūženie*, mutta yleensä *ie*-loppuiset, tavallisesti venäläisperäisistä henkilönnimistä syntyneet paikannimet otettakoon kirjakielemme sellaisinaan, esim. Jenesienkoski *jeñessienkoski*, koski Tulomanjoessa, Makariela *makariela*, kylä Kiestingissä, Tarassienkorva *taraššienkorva*, koski Voijärvellä, Omelienlampi *omeliellambi*, lampi Kiimaisjärvellä. Aunukselainen kylännimi *omellu* edellyttää *a*-loppua, joten se olisi normalistettava asuun Omelia.

Vokaaliston murreväritys olisi säilytettävä sellaisissa paikannimissä kuin Karkiessaari *karkieššuari*, saari Jyskyjärvellä (vrt. suom. Karkiainen), Lempieslampi *lembiezlambi*, lampi Jyskyjärvellä (vrt. suom. Lempiäinen), Nieriessaari *nierieššuari*, saari Kiestingissä (vrt. suom. neriäinen), Valkiesenoja *valgiezenoja*, oja Tulomajärvellä (vrt. suom. Valkiainen), Halttien *haldieñi*, järvi Vitsataipaleessa (suom. Haltiainen), Valkiehininen *valkiehiñe*, koski Paanajärvellä (vrt. suom. Valkiainen). Sen sijaan $ie > io$ olisi hyväksyttävä sellaisissa nimissä, jotka jo ovat vakiintuneet kirjakielessämme, kuten esim. Vartiolampi *vartielampi*, kylä Oulangassa, Kontiojärvi *kondiedärvi*, kylä Tunkualla. Sellaisenaan olisi hyväksyttävä Aunuksen kylännimi Tulomajärvi *tulom(a)järvi*, jota kirjakielessämme vastaisi Tulemajärvi.

Taivutususteesta *uhut* ~ *uhtuon* abstrahoitunut uusi nominatiivimuoto *uhtuo* on yleiskielemme vakiintunut asussa Uhtua. Samalla tavoin olisi — analogisesti — normalistettava koko ryhmä: Tunkua *tunquud* ~ *tunquon*, Kuotkua *kuotkut* 'kannas' ~ *kuotkuon* (kylä Uhtuan Kostamuksessa), Aajua *ājuo* ~ *vajuo* (kylä Uhtuan Vuonnisessa), Outtuanjoki *outuonđogi* (joki Paanajärvellä).

Nimen toisessa ja seuraavissa tavuissa esiintyvät *i*-loppuiset diftongit olisi säilytettävä, sillä niiden ääntäminen on suomalaissävyistä, vaikkakin nimityyppi on Suomessa melko harvinainen. Siis Toraisjärvi *toraiždärvi*, järvi Repolassa, Suopaisvaara *suopaižvuara*, vaara ja kylä Jyskyjärvellä.⁵ Erityisesti olisi säilytettävä eteläisen Aunuksen tyypillinen oi-nimistö: Jessoila *đessoilu*, kylä Terun alueella, Lampoi *lamboi*, kylä Terun Nehpoi-

⁵ Vrt. kuitenkin Suopassalmi *šupaššalmi* (Jyskyjärvi).

lassa, Varloi *varloi*, kylä Aunuksen alueella, Ahvoijärvi *ahvoijärvi*, järvi Vieljärvellä, Kalmoilampi *kalmoilambi*, lampi Vieljärven Pannilassa, samoin Koukoiselkä *koukoiselg*, kylä Kontupohjassa, Rahoilampi *rah'oilambi*, lampi Munjärvellä.

Sisäheittovokaali olisi palautettava selvissä tapauksissa, kuten esim. nimessä Jaarimanlampi *jaarimallambi* (Vitsataipale), jonka sisäheittovokaalin osoittavat naapurinimet *jaarimajjoki*, *jaarimallaksi*, *jaarimahnieni*, *jaarimansuari* ja *jaarimavuura*. Sellaiset sisäheittoiset paikannimet, joiden alkumuodon rekonstruointi vaatii erityistutkimuksia ja -tietoja, olisi säilytettävä, kuten esim. viteleläiset kylännimet *Kaulisto gaulisto* (< Gaulrilisto) ja *Kyylistö kiihistö* (< Kyyrölistö, ven. Kirilova), *Soutjärven* alueen kylännimi *Ahnus ahnuz* (< Ahvenus, ven. Ostretšini). Svarabhaktivokaaleja ei olisi merkittävä: *Elmytlampi el^hmiitlambi* (Kiimaisjärvi).

Aunuksen murteissa loppu-a:sta ja -ä:stä kehittynyt u ja ü olisi normaalistettava yleiskielen asuun: *Honkalampi hongulambi* (Kotkatjärvi), *Koivuselkä koivuselgü* (Tihveri), *Harakkämäki harakkumägi* (Tihveri), *Kinnermä kiihärmü* ~ *kiihärm* ~ *kiihärmägi* (Vieljärvi), *Heittoila heittoilu* (Yllönen). Hävinnyt loppuvokaali selvissä tapauksissa palautettakoon, esim. *Hoskila hoškiä* (kylä Veskelyksessä), *Ahmajärvi ahmarvi* (Repola), *Jyskyjärvi jüskärvi*, *Jousisaari jousšuarü* (Kontokki), *Pitkäkoski pitkkoski* ~ *pitkoski* (Vitelinjoki), *Niimimäki niimägi* (Teru). Kaikissa niissä tapauksissa, joissa hävinnyt vokaali on tuntematon tai epävarma, olisi loppuheittoiset (oikeastaan sisäheittoiset) paikannimenmuodot säilytettävä. Siis Juust-

järvi düstlärv (Karhumäen alueella), *Kenjärvi kendärv*, *Munjärvi mundärv*, *Koikari koikari* (Munjärvi).⁶ *-inen* > *ine* (*-ini*) muutoksesta ja sen normaalistamisesta on jo mainittu, esim. *Lietmanen lietmani*, saari *Kiestingissä*, *Likaretunen likaretuni*, lampi *Kiimaisjärvellä*. *-si* (*-ši*, *-zi*, *ži*), *-sa* loppuiset paikannimet olisi yleensä säilytettävä — Inkerin tyypillisen *-sinimistön* malliin —, kuten esim. *Pintusi pinduši*, *Lumpusi lumbuši*, kylä Karhumäen alueella.

Sellaiset primitiiviset paikannimet, joissa paikallisuutta on ilmaistu esim. sisäisillä ja ulkoisilla paikallissijoilla tai postpositioilla, olisi yleensä normaalistettava kirjakieleemme asuun. Nimistä, joista ks. Viljo Nissilä, Itä-Karjalan paikannimistön appellatiivista piirteistä (Vir. 1944s. 399—), mainittakoon esimerkkeinä *Nälänniityt nälmäš nitud*, *niittyjä Tulomajärvellä*, *Kunoilanniitty kunoiläs nittu*, *niitty Vieljärven Palolahdessa*, *Kavatselänniitty kavatselläs nittu*, *niitty Tulomajärvellä*, *Kaskesniemenniitty kaskëz-niemes nittu*, *niitty Jyrkilässä*, *Akanpaivun* (pajun) *niitty akampaivus nittu*, *niitty Suonalla*, *Valkeanlamminniitty valgeaslammiss nitud*, *niittyjä Vieljärven Palolahdessa*, *Kaaranojanniityt kāranojanitüd*, *niittyjä Palolahdessa*, *Nääpitojanniityt nääpi.tšojan-nitüd*, *niittyjä Palolahdessa*, *Vierteenniityt vierdiel nitud*, *niittyjä Jyrkilässä*, *Lampoairanniityt lamboairanna nitud*, *niittyjä Vieljärven Sissoisissa*, *Palteenniityt paltie.lanitüd*, *niittyjä Sissoisissa*, *Vesikönniityt vezikö.l nitud*, *niittyjä Sissoisissa*, *Peräpellontaanniityt peräpellontagan nitud*, *niittyjä Vieljärven Stekissä*, *Joutsoilamminpäällyksenniityt dou.tšoi.lammipeäl nitud*, *niittyjä Vieljärven Haapajärvellä*, *Kylänniityt küläs päi nitud*, *niittyjä Vieljärven*

⁶ Nimen murremuotovariantti *koikkari* samoin kuin venäl. nimitys Berezovyj porog edellyttävät alkumuotoa Koivukari.

Ahissa, Jyrkänmäenaluspelto *jürkäm-mäinoaa peld*, pelto Vieljärven Haapajärvellä, Koivunaluspelto ~ Koivun-oanpelto *koivun^oäl ~ koivun^oämpeldo*, pelto Vieljärven Stekissä, Tsasou-nanpelto *tšasounaallō peldo*, pelto Vieljärven Jyrkilässä, jne.

Suurimmat vaikeudet on lyydiläis- ja etenkin vepsäläisalueiden paikan-nimistön normaalistamisessa. Lyydi-läisen nimistön normaalistamisessa oli-si noudatettava samoja suuntaviivoja kuin Aunuksen ja Vienan nimistössä-kin, mutta lisäksi on mainittava muu-tamia erikoistapauksia. Sellaiset pai-kannimet kuin *valgedammägenkülä ~ valgedmägi* (kylä Tiutialla), *koivsi, uduņ-krieža* (harju Tiutialla), *randankülä* (kylä Vuohjärvellä), *märändüz* (kylä Vuohjärvellä), *lambassuar* (saari Tiuti-alla), *vihelduzdärv, unduzdärv* (järviä Kuujärvellä), joissa esiintyy *g, d, b* um-pitavunkin alussa, olisi normalistetta-va asuun Valkeanmäenkylä, Valkea-mäki, Koivusillanmäki, Rannankylä, Märännys, Lammassaari, Vihelley-järvi ja Unnusjärvi. Myöskään ei ole syytä merkitä painottoman tavun vo-kaalin jälkeistä tavun alkuista soini-nillista klusiilia *g:itä* ja *d:tä*, esim. Type 1. Typpeen kylä *tüppegenkülä* (Kenjärvi), Säynäjälampi *säynäg, lam-bi* (Munjärvi), Valkealampi *va. nged-lambi* (Tiutia). Munjärveläinen pai-kannimi *teraz, lamb* olisi normalistet-tava asuun Teräslampi ja eräillä alueilla (esim. Viitanan ja Pyhäjärven murteissa) muuttunut loppuvokaali *a (ä) > e* olisi palautettava, esim. Prakkä *präkke*, kylä Terun alueella, Nirikka *nirkke*, kylä Pyhäjärvellä.

Äänisvepsäläisessä nimistössä yh-denmukaisuuden vuoksi olisi pyrit-tävä noudattamaan samoja normaalistamissuuntaviivoja kuin Aunuksen ja Vienan nimistössä, varsinkin kun kirjakieleemme on jo ehtinyt kotiutua koko joukko Äänis-Vepsän nimistöä

suomalaisessa foneettisessa asussa. Olisi siis hyväksyttävä sellaiset paikanni-menmuodot kuin Soutjärvi, Soksu, Okeristo, Tihonisto, Syrjä, Hapsoma, Osraoja, Ruoppaoja, Selänjärvi, Kal-lio, Kallionalainen, Havukat, joita vastaavat murreasuiset nimet *soutaf, šokš, ogefišt, tihoništ, sütä, hapšom, ozrei, ropei, selgandärö, kal', kallaline, habukad*. — Kun kysymyksessä on eri kieli ja sen eri suuntaan kehittynyt fonetiikka, hyväksyisin vepsän soini-nilliset klusiilit *g:n, d:n* ja *b:n*, sibilantit *š:n, z:n* ja *ž:n*; sen sijaan eri l-äänteet olisi normalistettava, pala-talisaatio jätettävä merkitsemättä, loppuvokaalit palautettava jne. (esim. Šokšu, Šoutjärvi, Habukad). Keski- ja Etelä-Vepsän nimistön normaalistamiskysymys täytyy jättää vielä avoi-meksi, mutta periaatteeksi olisi hyväksyttävä suunta, että nimistö, jonka etymologioiminen monesti on yli-voimaista, on säilytettävä mahdolli-simman omaperäisenä, vepsän foneet-tisten ominaisuuksien mukaisena. Siis Šimjärvi (*šimjärö ~ šimgär*), Nirgala (*nirgala*), Noidala (*noidala*), Sarso (< Saarisuo), Šapša (*šapš*), Pážar (*pážar ~ päžar*), muutaman esimerkin mai-nitakseni. — Kysymys on joka ta-pauksessa keskustelun arvoinen.

Sanasto

Yhdysperäisten paikannimien jälki-osana esiintyvät yleisnimet Vienan, Aunuksen, lyydiläisalueiden ja Äänis-Vepsän murteissa olisi kauttaaltaan suomalaistettava, esim. -järvi, -joki, -niemi, -saari, -lahti (Vienan -laksi), -pelto, -niitty, -pää, -nokka, -nenä. Paikannimiin sisältyvä omaperäinen murre-sanasto olisi säilytettävä sopi-vin foneettisin muutoksin. Esimerk-keinä mainittakoon Kirikköniemi *ki-rikköniemi*, niemi Uhtuan Suopassal-mella, Rukajärven järvennimi Kop-

palajärvi *koppalaäarvi*, missä appellat. *koppala* 'koppelo', Karhumäen Retulampi *redulamb*, missä appellat. *redu* 'lika, roska', Munjärven Lautsulampi *lašsulambi*, missä appellat. *laššu* 'litteä, tasainen', Suojun kylännimi Suojuntsuppu *šuojun.tšuppu*, missä lyyd. *tšup* ~ *tšup* ~ *tšuppu* 'soppi, nurkka', Soutjärven Alaisagja *alazagä*, missä veps. *agä* 'pää, loppu', Pyhäjärven kylännimi Kaara *kuare*, missä lyyd. *kuare*, *kuara*, veps. *kar* 'lahti, bucht in einem see oder meer' (J. Kalima, Die ostseefinnischen Lehnwörter im russischen s. 104), Kodanjokka ~ Kodanjokansuo *kodajjokku* ~ *kodajjokansuo*, suo Terun Mangassa), missä appellat. *jokka* tuntematon, Sammatuksen kylännimi Rantahieru *randuhieru*, missä appellat. *hieru* 'kylä' (< ? ven. derevnja).

Itä-Karjalan nimistöön on tunkeutunut jonkin verran myös venäjän kielen appellatiiveja (etupäässä kylä- ja maastotermejä), kuten *posada*, ven. *posad* 'esikaupunki', *pogosta*, ven. *pogost* 'pitäjä', *doroga*, ven. *doroga* 'tie', *guba*, ven. *guba* 'lahti', ym. Yleensä nämä appellatiivit, jotka ovat päässeet käyttöön murteissakin, olisi pyrittävä suomentamaan, mikäli niitä ei esiinny suomen yleiskielessä. Tällaisia paikannimiä ovat esim. Tuuloksen Leviäntiensuo *leviendorogansuo*, Vieljärven Hämehenlahti *hämehehguba*, Suunun Mertalampi *merežozero*, missä lyydin appellat. *merež*, ven. *merež*, suom. merta, Munjärven Valkeanmäenharju *valgedammägenkrieža*, missä lyydin *kriež(a)*, ven. *krež* 'harju', Soksun Papinpelto *papinzapolk*, missä veps. *zapolk*, ven. *zapolk* 'pelto', Alavoisen Pasoinehto *pađžoinroššu*, missä aun. *roššu*, ven. *roštša* 'lehto', Troitsankonnan Lehdonjärvi *roššenskodäarvi* (ks. ed.), mutta Pokostantienpelto *pogoständorogalpeld*, missä *pokosta* tavataan suomen yleiskielessä,

Hyrssylän Posaada *posuada*, missä *posadaa*-appellatiivin suomenkielistä vastinetta on vaikea keksiä. Tässä esitettyä normaalistamistapaa ei ole kuitenkaan pidettävä minään yleisperiaatteena, vaan jokainen siihen kuuluva tapaus olisi ratkaistava erikseen. Suositeltavampi mielestäni on esim. Vieljärven Tsuuroja *tšüroja* kuin Soraoja (aun. *tšüru*, lyyd. *tšür* 'sora, hiekka', ven. *tšura* 'krupnyj pesok, zemlja, peremešannaja s kamnem' (Kulikovski, Aunuksen murteen sanakirja), Soutjärven Mäen kylännimi Puusta *püst*, ven. *pustoš'*, missä veps. *püst*, ven. *pustoš'* 'autio l. asumaton maa'.

Venäläisten periferia-alueiden nimistö

Sungun, Äänisen takaisten alueiden ja Syvärin paikannimistöön sisältyy runsaasti vanhaa suomalaisperäistä ainesta, joka vuosisatojen kuluessa on muovautunut ja vääntynyt uuteen foneettiseen, venäläiseen asuun. Tällaisissa tapauksissa, mikäli nimi on identifioitavissa tai etymologioitavissa, se olisi normalistettava suomalaiseksi, muissa tapauksissa se olisi jätettävä sellaisekseen. Sungun suomalaisperäisestä nimistöstä mainittakoon Maa-selkä (ven. Maseļskaja gora), Mäki-järvi (ven. Mjagozero), Perttijärvi (ven. Pertozero), Kalliojärvi (ven. Kalozero), Mäkräjärvi (ven. Mjagrozero), Rekimatka (ven. Regimatka), Surmalampi (ven. Surmozero), Lapinmatka (ven. Lopskaja Matka), Kalajärvi (ven. Kalozero), Kiimajärvi (ven. Kimozero), Korpi (ven. Korba); Äänisen takaa ovat Salmijärvi (ven. Salmozero), Korpjärvi (ven. Korbozero), Kontujärvi t. Kontiojärvi (ven. Kondezero), Peltoniemi (ven. Peldozero), Huumarniemi (ven. Gumarnavolok), Perttijärvi (ven. Pertozero), Matkajärvi (ven. Matko-

zero); Syväarin alueelta Luhtajärvi (ven. Luhtozero), Vehkajärvi (ven. Vehkozero), Haapaoja (ven. Gabrutšei), Kivioja (ven. Kivrutšei), ym. Alueiden luontonimistö onkin varsin suomalaistuntuista.

Sungun, Äänisen ja Syväarin appellatiiveista syntyneet paikannimet on syytä yleensä suomentaa, esim. sunkulaiset Berežnoje Rantakylä, O. Berezovets Koivusaari, Zabolot'je Suontaka, Zagor'je Mäentaka, Podsoson'je Petäjänaluinen, Guba Svjatuha Pyhälahti, Porožek Koski, O. Zajatš'i Jänissaari; poentsalaiset nimet Oz. Ostretš'je Särkilampi, Oz. Okun'je Ahvenlampi; syväriläiset Navolok Niemi, Krasnaja Gorka Ruskiamäki, missä karj. *ruškie*, *ruskie*, *ruskei* 'punainen', Žabozero Sambajärvi, missä ven. *žaba*, veps. *samba* 'sammakko', Pistojärven Oz. Kurgan Kurkanojärvi, missä vianan *kurkano*, ven. *kurgan* 'holm, gorka', tataarin *kuryan* ~ *koryan* (Radloff).

Suomalaisperäisten pokostain nimien ympärille on aikojen kuluessa syntynyt suuri joukko osaky-

lien nimiä, jotka kauttaaltaan ovat kehittyneet venäläisperäisistä henkilönnimistä. Nämä nimet normaalistamisvaikeuksien takia olisi yleensä translitteroitava foneettisen asun mukaisesti. Tyyppejä edustavat esim. seuraavat sunkulaiset nimet: Anikino (foneett. *ani·kinä*) Anikina, Artovo (*a·rtovä*) Artova, Batovo (*bä·tovä*) Batova, Jeršova (*jeršö·vä*) Jeršova, Kiselovo (*kíšelö·vä*) Kiselova, Lebeštšino (*leb'e·ššinä*) Lebeštšina, Kraskovtsy (*krasko·fisy* ~ *kraskö·vä*) Kraskova), Truševo (*trušö·vä*) Trušova, Feševa (*f'ešö·vä*) Fešova, jne.

*

Edellä esitettyä normaalistamisehdotusta olisi pohdittava sekä kieliettä maantieteilijöiden keskuudessa, yksityiskohtia olisi selvennettävä ja korjauksia tehtävä. Tätä tietä olisi kehitettävissä yhdenmukainen, suuriakin suomen yleiskielen ja toisaalta myös karjalan, lyydin ja vepsän vaatimuksia täyttävä Itä-Karjalan paikannimistön ortografia.

VILJO NISSLÄ